

6.	Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.	337
6.1.	<i>Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige</i>	337
6.1.1.	Forbrugerklagenævnet	337
6.1.2.	Information til forbrugerne om de nye regler	338
6.2.	<i>Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet</i>	338
6.3.	<i>Miljømæssige konsekvenser</i>	339
6.4.	<i>EU-retlige aspekter</i>	339
6.5.	<i>Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk</i>	339
7.	Høring	340

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er navnlig at gennemføre et EF-direktiv fra 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 99/44/EF, herefter kaldet forbrugerkøbsdirektivet). Forbrugerkøbsdirektivet, der er optrykt som bilag til lovforslaget, skal være gennemført i national ret senest den 1. januar 2002.

Direktivet indeholder dels civilretlige regler om mangler ved salgsgenstanden, dels visse markedsføringsretlige regler om anvendelsen af skriftlige garantier mv. Efter direktivet kan medlemslandene fastsætte eller opretholde regler, der giver forbrugeren en bedre beskyttelse, end hvad der følger af direktivets regler (minimumsdirektiv).

Direktivets regler om garantier (artikel 6) er gennemført i dansk ret ved lov nr. 342 af 2. juni 1999 om ændring af markedsføringsloven.

Direktivet regulerer alene forbrugerkøb, og lovforslaget indeholder navnlig forslag til ændring i købelovens særlige regler om forbrugerkøb. Der foreslås dog også en forlængelse af reklamationsfristen i civilkøb og handelskøb fra 1 år til 2 år.

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

- Mangelsbegrebet i forbrugerkøb suppleres af en ny bestemmelse, der angiver visse positivt formulerede kriterier om salgsgenstandens egenskaber, som skal være opfyldt, medmindre andet følger af parternes aftale.
- I forbrugerkøb vil et generelt forbehold fra sælgers side for eventuelle mangler ved salgsgenstanden ikke kunne gøres gældende over for køber. En sælger kan med andre ord ikke afskære køberens indsigelser vedrørende mangler ved at sælge varen »som den er og forefindes« eller med andre tilsvarende generelle forbehold. Der kan fortsat tages et konkret forbehold fra sælgers side.
- Der foreslås en ny bestemmelse om køberens undersøgelsespligt i forbrugerkøb. Efter denne bestemmelse afskæres forbrugeren alene fra at påberåbe sig mangler mv., som forbrugeren *kendte*

eller *måtte* kende til, mens der ikke kan lægges vægt på, om forbrugeren burde have været bekendt med det pågældende forhold.

- Der foreslås en ny bestemmelse, hvorefter en mangel, som viser sig inden for de første 6 måneder, skal formodes at have været til stede allerede på leveringstidspunktet. For så vidt angår mangler, som viser sig senere, er det fortsat forbrugeren, der efter almindelige bevisregler har bevisbyrden for, at den påberåbte mangel forelå på leveringstidspunktet.
- Hvis salgsgenstanden er mangelfuld, har forbrugeren efter forslaget som udgangspunkt ret til at vælge mellem at få leveret en ny vare (omlevering) eller at få varen repareret (afhjælpning). Denne valgmulighed har forbrugeren ikke i dag, hvis sælgeren tilbyder afhjælpning. Sælgeren er dog ikke forpligtet til at følge forbrugeren valg, hvis dette er umuligt eller vil påføre sælgeren uforholdsmæssige omkostninger.
- Efter den gældende købelov skal forbrugeren for at kunne gøre mangelsbeføjelse gældende, reklamere over for sælger inden rimelig tid efter, at han har eller burde have opdaget manglen. Efter forslaget vil en reklamation inden for 2 måneder fra det tidspunkt, hvor forbrugeren faktisk opdagede den pågældende mangel, altid være rettidig.
- Fristen for at klage over mangler ved salgsgenstanden forlænges fra 1 år til 2 år efter, at forbrugeren har modtaget varen (den absolutte reklamationfrist). Fristen kan ikke fraviges til skade for køber. Reklamationsfristen udvides tilsvarende uden for forbrugerkøb. Her er reklamationsfristen dog gjort fravigelig, dvs. de erhvervsdrivende kan indbyrdes aftale en anden reklamationfrist.
- Købelovens anvendelsesområde udvides ved bestillingskøb. Efter forslaget vil der i forbrugerkøb fremover foreligge et bestillingskøb omfattet af købelovens regler, uanset om det er forbrugeren eller sælgeren, som leverer det materiale, der er nødvendigt for at fremstille genstanden. Uden for forbrugerkøb er et bestillingskøb som hidtil kun